

	<p>O autorze: <u>Katarzyna Borys</u> - urodzona w Lublinie w 1968r. Mama dwóch córek, socjolog, anglistka. Nauczycielka z zawodu, jako pisarka zadebiutowała w wydawnictwie Akapit Press książką „ Lawendowa Czarownica”</p> <p>O książce: „<u>Lawendowa czarownica</u>”- Prawdziwe czary się zdarzają! Każdy z nas może czarować. Małgosia wróciła z wakacji u babci z postanowieniem: pora zająć się spełnianiem najważniejszych marzeń. Małgosia wierzy, że sąsiadka w bloku...</p> <p style="text-align: right;">http://lubimyczytac.pl/</p>
	<p>O autorze: <u>Andrzej Marek Grabowski</u>, ukończył pedagogikę na Uniwersytecie Warszawskim. Od lat współpracuje z Telewizją Polską, dla której stworzył ponad tysiąc programów dla dzieci, między innymi: Tik-Tak, Wyprawy profesora Ciekawskiego, Ciuchcia i Budzik. Autor kilkudziesięciu scenariuszy filmów animowanych, kilkuset piosenek (Witaminki, Kulfon, co z ciebie wyrośnie?, Bursztynek) oraz kilku książek. Współzałożyciel zespołu Fasolki, który śpiewa wiele jego piosenek.</p> <p>O książce: „<u>Dziewczynka ze srebrnym zębem</u>”- Siedmioletni Andrzejek leży w szpitalu, i choć czuje się chwilami jak bohater thrillera, horroru i kryminału w jednym, nie jest to zły czas. Dzieje się tak za sprawą niezwykle przyjaciółki: starszej od niego dziewczynki ze srebrnym zębem. Barwna postać, przywodząca na myśl Pippi Langstrumpf, okazuje się nieskończonym źródłem wciągających opowieści, a także niezastąpioną towarzyszką...</p> <p style="text-align: right;">http://lubimyczytac.pl/</p>
	<p>O autorze: <u>Emilia Kiereś</u> o sobie: Urodziłam się w Poznaniu, w pamiętnym roku 1981. Wbrew trudnym czasom moje dzieciństwo było spokojne i szczęśliwe, a zdominowane zostało przez potężny księgozbiór rodzinny. Stanowił on właściwie główny element wyposażenia starego mieszkania w kamienicy na Jeźyczach, nic więc dziwnego, że książki stały się ważną częścią mojego życia.</p> <p>Również studia, jakie wybrałam – filologia polska na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza – były jak najbliżej związane z książkami. Taka też jest moja praca – jestem tłumaczką, redaktorką i autorką dwu (jak dotąd) książek dla dzieci. Trzecią właśnie piszę, a w chwilach wolnych od pisania wymyślam kolejne.</p> <p>O książce: „<u>Haczyk</u>” - Znalezione przez Huberta niezwykle szkiełko ujawni zapomnianą tajemnicę i splecie losy chłopca z życiem Weroniki i Karola. Przypadek czy przeznaczenie? Kto tym kieruje? Trzymająca w napięciu, a zarazem skłaniająca do refleksji powieść z dreszczykiem prowadzi młodych czytelników do zaskakującego rozwiązania.</p> <p style="text-align: right;">http://lubimyczytac.pl/</p>
	<p>O autorze: <u>Rafał Kosik</u> Polski pisarz science fiction. Studiował architekturę na Politechnice Warszawskiej, ale przerwał studia, by założyć agencję reklamową Powergraph (później przekształconą w wydawnictwo), w której jest dyrektorem kreatywnym i grafikiem. Rysuje również rysunki satyryczne.</p> <p>O książce: „<u>Amelia i Kuba. Stwórca Potwór</u>” -Zabawna i niezwykle dynamiczna akcja pokazuje dzieciom zagrożenia wynikające z korzystania z mediów społecznościowych i braku prywatności. Amelia wrzuca do internetu śmieszne zdjęcie koleżanki, nie zastanawiając się, ile złego może z tego wynikać. Kuba konstruuje NPK (Niepodśluchiwalne Połączenie Kablowe), Albert uważnie obserwuje świat i doradza dopiero, kiedy ktoś go o to poprosi, a Mi kontynuuje poszukiwania futrzastego zwierzątka i w wyniku chytrego planu ma dostać merynosa. Tylko co to jest, ten merynos?</p> <p style="text-align: right;">http://lubimyczytac.pl/</p>

	<p>O autorze: <u>Katarzyna Michalec</u> - Katarzyna Michalec – autorka kilkunastu książek z lamigłówkami oraz zabawami kreatywnymi. Pisze bajki, wiersze oraz opowiadania edukacyjne i logopedyczne. Przez kilka lat współpracowała z miesięcznikiem Bliżej Przedszkola. Obecnie współpracuje z czasopismem Wychowanie w Przedszkolu, gdzie publikowane są zabawy plastyczne dla przedszkolaków.</p> <p>O książce: „<u>Zawila historia niesfornego Kacperka</u>” - On, niesforny chłopiec, pisze pamiętnik, projektuje supernowoczesne odrzutowce i śni o byciu komandosem. Ona, była nauczycielka matematyki, nosi glany i moro, ćwiczy jogę i mieszka w lesie. Są inni, a to nie wszystkim się podoba. Razem mogą zrobić coś naprawdę dobrego (i wcale nie dziwnego).</p> <p>Książka podnosząca na duchu. Ważna dla wszystkich, którzy nie zawsze są akceptowani i rozumiani.</p> <p style="text-align: right;">http://lubimyczytac.pl/</p>
	<p>O autorze: <u>Kasia Nawratek</u> jest pisarką i architektką, pochodzi z Katowic, pracuje w Wielkiej Brytanii.</p> <p>O książce: „<u>Kresiek, Bartek i całkiem zwyczajny początek</u>”- Bartek Kłopotek mieszka na Śląsku z mamą, jej partnerem - Piotrkim, i jamnikiem Kreskiem w typowym bloku, w sąsiedztwie kopalni. Odkąd Piotrek stracił pracę, rodzina przeżywa trudne chwile. Ojciec Bartka też jest w nowym związku i wkrótce chłopiec dowie się, że będzie miał przyrodnie rodzeństwo. Sytuacja komplikuje się, gdy Bartek poznaje miejscowego włóczęgę, Franciszka. Chłopiec radzi sobie z niełatwą rzeczywistością, uciekając w świat fantazji, gdzie jest miejsce i na potwory, i na tajną bazę królików, ukrytą głęboko pod ziemią. Granica między tym, co realne, a tym, co wymyślone, rozmywa się i Bartek raz po raz popada w kłopoty. Ale ma na to swój sposób, zdanie-zakłęcie, powtarzane jak mantra: "Tak właśnie jest, wiem to na pewno". Ma również wyjątkową wrażliwość, dar obserwacji i poczucie humoru, które sprawiają, że opowiedziana przez niego historia, z pozoru zwyczajna, jest niezwykła i jedyna w swoim rodzaju.</p> <p style="text-align: right;">http://lubimyczytac.pl/</p>
	<p>O autorze: <u>Katarzyna Ryruch</u> pisarka, poetka, nauczycielka i malarka. Zadebiutowała w 1981 roku tomikiem poezji "Zapiski pewnej hipiski". Od tamtej pory wydała wiele książek dla starszych i młodszych, m.in. Pamiętnik Babuni, Niebajki, Wiersze z pazurkiem, Philo, kot w drodze oraz Siedem sowych piór – mądre, wzruszające opowiadanie, nominowane do tytułu „Książka Roku 2009” polskiej sekcji IBBY. W II Konkursie Literackim im. Astrid Lindgren, w którym Wyspa mojej siostry przyniosła jej pierwszą nagrodę, otrzymała także wyróżnienie za książkę Łopianowe pole. Mieszka w Wieliczce,</p> <p>O książce: „<u>Koniec świata nr 13</u>”- Dwunastoletnia Sabina żałuje, że nie mieszka w bloku jak wszyscy, a jej tata nie jest elektrykiem. Jednak kamienica na Końcu świata numer 13 to jej dom. Jak się okazuje – absolutnie wyjątkowy! To pachnąca sztuką i cyganerią przyjazna przystań dla znajomych artystów, to dźwięki tanga, to kolorowe ptaki cudaki. Sabina powoli zaczyna dostrzegać, że artystyczna rodzina to najpiękniejsze, co mogło się jej przytrafić w życiu. Podobnie jak pierwsza wakacyjna praca i nowy przyjaciel na dobre i na złe. Dziewczyna czuje w kościach, że idzie nowe. Niektórzy nazywają to „dorastaniem”.</p> <p style="text-align: right;">http://lubimyczytac.pl/</p>
	<p>O autorze: <u>Marcin Szczygielski</u> Urodzony w Warszawie w 1972 r. pisarz, dziennikarz i grafik, członek Stowarzyszenia Pisarzy Polskich.</p> <p>O książce „<u>Teatr niewidzialnych dzieci</u>” - Cześć! Mam na imię Michał i chcę opowiedzieć Wam o nas - niewidzialnych dzieciakach z „Dębowego Lasu”. O Kiwaczku, Sylwii, Meandrze i całej reszcie. I o naszym teatrze. I o wielkiej premierze sztuki, którą postanowiliśmy wystawić 13 grudnia 1981 roku... Pechowy dzień, nie czarujmy się, Wiktor od początku to powtarzał. Opowiem też o ciociach Joli, Matyldzie, Lucynie i Irminie. I o Mechanicznym Dziadku. I o Kaloszu! I jeszcze o Mirku i Kalarepie... Kurczę, nie będę dalej</p>

wymieniał, bo tu jest za mało miejsca - najlepiej chyba będzie, jeśli po prostu zaczniecie czytać. O ile macie trochę wolnego czasu, oczywiście. Macie? To super! A jeśli nie, no to trudno. Ale tak czy siak pozdrawiamy Was serdecznie - ja i wszystkie inne niewidzialne dzieci. Spróbujcie nas dostrzec.

<http://lubimyczytac.pl/>

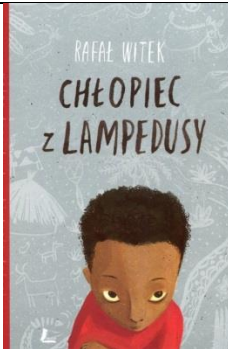

O autorze: Joanna Wachowiak Doktor nauk humanistycznych, wykładowczyni uniwersytecka. Zadebiutowała w 2013 roku tytułem Opowiadki dla małych uszu. Nominowana do literackiej nagrody Książka Roku 2014 Polskiej Sekcji IBBY. W 2016 roku zdobyła wyróżnienie w IV Konkursie Literackim im. Astrid Lindgren.

O książce: „Ala Baba i dwóch rozbójników” - Ala musi dzielić pokój z młodszymi braćmi bliźniakami, którzy bywają dla niej prawdziwym utrapieniem. Aby ich uspokoić, dziewczynka zaczyna snuć opowieść o wyprawie kosmiczną rakieta do odległej galaktyki. Ku jej zaskoczeniu bracia wierzą w wymyśloną historię i domagają się relacji z kolejnych wypraw. Ali przychodzi to bez trudu, ma bowiem niezwykłą łatwość opowiadania rozmaitych historii, które brzmią jak prawdziwe. I często z tej umiejętności korzysta, gdy ktoś zadaje jej niewygodne pytania. Ma wymyślone koleżanki, a z tymi ze szkoły nie znajduje wspólnego języka.

A gdy nieoczekiwanie jedna z nich chce się z nią zaprzyjaźnić, okropni bracia psują wszystko, nazywając Alę kłamczuchą. A może Ali tylko tak się wydawało? Może ta katastrofa to początek czegoś nowego?

<http://lubimyczytac.pl/>

O autorach: Rafał Witek, Korsarz i podróżnik. W latach 1975-76 majtek na statku rozbójniczym "Piaskownica", w 1977 przejmuje dowództwo galeonu "Trzepak", w 1978 pojmany i osadzony w Szkole Podstawowej nr 5, potem kilkakrotnie przenoszony.

Autor powieści "Zwykła dziewczyna", "Plaża tajemnic" i "Cudnie paskudnie". Píše także wiersze dla grzecznych i niegrzecznych dzieci, ponieważ wierzy, że odrobina poezji należy się każdemu. Pochodzi z Wrocławia, mieszka w Wyobraźni.

Joanna Rusinek urodziła się w 1978 roku w Krakowie. Uczyła się na panią od angielskiego, panią od plastyki, aż wreszcie skończyła studia na Wydziale Grafiki krakowskiej ASP. Projektuje okładki, ilustruje książki dla dzieci i robi filmy animowane. Lubi jeść dobre rzeczy i oglądać dobre filmy – najlepiej jednocześnie.

O książce: „Chłopiec z Lampedusy”- Ta opowieść jest wymyślona. Ale chłopiec podobny do jej bohatera istnieje naprawdę. W lutym 2015 roku - razem z innymi uciekinierami z Erytrei - Tandżin dotarł na włoską wyspę Lampedusę. Miał wtedy jedenaście lat.

Gdy dziennikarze zapytali Tandżina o rodzinę, chłopiec odparł: "No mama. No papa. All alone".

Te słowa sprawiły, że nie mogłem przestać o Tandżinie myśleć. I stworzyłem tę historię. Trochę dla niego, a trochę dla wszystkich dzieci w podobnej sytuacji - zmuszonych do opuszczenia swoich krajów, narażonych na trudy tułaczki, samotnie przemierzających świat w poszukiwaniu bezpiecznego domu.

<http://lubimyczytac.pl/>